

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1330-2/2576
Érkezett:	2016. SZEPTEMBER 07.
Feladó:	[redacted]
Melléklet:	1 db

Alulírott [redacted] 1. [redacted] ki [redacted] ó [redacted] [redacted] [redacted] Alkotmánybírósághoz 2016. július 18-án érkezett, a Kúria Kfv.II.37.114/2016/2 sorszámu végzése, és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 32.Kpk.46.474/2015/3 sorszámu végzése ellen benyújtott alkotmányjogi panaszunkkal összefüggésben a 2016. augusztus 11. napján kézhez vett IV/1330-I/2016 számú felhívásukra – korábban már igazolt jogi képviselőnk útján –

hiánypótlásunkat illetve indítvány-kiegészítésünket

az alábbiakban terjesztjük elő, kérjük, hogy az abban foglaltakat és mellékleteit az eredetileg benyújtott alkotmányjogi panaszunk szerves részének tekinteni, és eredeti alkotmányjogi panaszunkat, és jelen indítvány-kiegészítésünket és hiánypótlásunkat egységes egészként szíveskedjenek kezelni és elbírálni.

1. A Kúria Kfv.II.37.114/2016/2 számú végzése átvételének időpontja

Előadjuk, hogy a Kúria Alaptörvény-ellenesnek tartott Kfv.II.37.114/2016/2 sorszámu felülvizsgálati végzését 2016. május 4-én vette kézhez jogi képviselőnk, amint azt helyesen rögzíti is indítványunk 1. oldalának alulról harmadik bekezdése.

Ehhez képest a **60 napos törvényi határidőn belül került benyújtásra** az ügyben eljáró elsőfokú bírósághoz 2016. június 30-án az alkotmányjogi panaszunk.

Sajnálatos módon alkotmányjogi panaszunk bevezető részében elírás történt a Kúria végzésének jogi képviselőnk részére történő kézbesítése tekintetében, így azt jelen beadványunkkal kijavítjuk, a téves 2016. április 19-i időpontról a helyes 2016. május 4-i időpontra.

A tévedést az okozta, hogy a Kúria mellékelten csatolt végzésének első oldalán a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság érkeztető bélyegzőjén szerepel a 2016.04.19-i időpont, vagyis akkor a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz érkezett a Kúria Kfv.II.37.114/2016/2 sorszámu végzése, és a fölött szerepel jogi képviselőnk irodájának 2016. május 4-i érkeztető bélyegzője, amikor is jogi képviselőnk részére a Fővárosi Törvényszék Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságától kézbesítésre került a mellékelt borítékban a Kúria Kfv.II. 37.114/2016/2 sorszámu végzése.

A borítékon szerepel jogi képviselőnk ügyvédi irodájának érkeztető bélyegzője, és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által történő postára adás 2016.05.02-i dátuma is.

Fentiek alapján az Abtv. 55. § (4) bekezdés a) pontja szerinti, a befogadhatóságot illetve érdemi elbírállhatóságot kizáró, az indítvány előterjesztésére a törvényben meghatározott határidő elmulasztásának esete nem áll fenn, **az indítványt a Kúria sérelmezett végzésének jogi képviselőnkhez történő 2016. május 4-i megérkezéséhez képest az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti 60 napon belül, 2016. június 30-án, vagyis a törvényes határidőn belül terjesztettük elő.**

2. Mellékelten csatoljuk az [redacted] 1. [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] s ügyvezető ügyvéd által ellenjegyzett aláírásmintáját, melyek igazolják az indítványozó képviseleti jogosultságát. Alkotmányjogi panasz iránti indítványunkhoz csatoltuk az [redacted] [redacted] ügyvezetője által jogi képviselőnknek az eljárásra adott ügyvédi meghatalmazását, így az indítványozó képviseleti jogosultsága megfelelően igazolva van.

3. Határozott kérelem, és az alapjogsérelmet alátámasztó további indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel

Indítványunk arra irányult, hogy a T. Alkotmánybíróság **állapítsa meg** a Kúria - Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 32.Kpk.46.474/2015/3 sorszámu, kérelmünket érdemi vizsgálat nélkül elutasító végzésnek hatályon kívül helyezése iránt előterjesztett felülvizsgálati

kérelmünket hivatalból elutasító - Kfv.II.37.114/2016/2 sorszámú végzésének **Alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg** ennek alapján **mindkét bírói döntést**.

E körben hangsúlyozni kívánjuk, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 32.Kpk.46.474/2015/3 sorszámú végzése („*jogerős végzés*”) a Knp. 2. §-a alapján a Gazdasági Versenyhivatalt eljárás lefolytatására kötelezése iránti kérelmünket „*érdemi vizsgálat nélkül*” utasította el, míg a Kúria mint felülvizsgálati bíróság e jogerős végzéssel szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelmünket a Kfv.II.37.114/2016/2 sorszámú végzésével („*felülvizsgálati végzés*”) „*hivatalból elutasítja*”.

Látható tehát, hogy mind a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, mind pedig a Kúria mint felülvizsgálati bíróság eljárása kiüresítette az Alaptörvény XXVIII. Cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogunkat, és érdemben nem is bírálta el az ügyünket..

Indítványunkban részletesen kifejtettük, hogy a sérelmezett bírói döntések álláspontunk szerint miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel, ezért jelen beadványunkban a T. Alkotmánybíróság felhívásának megfelelően ezen indokolásunkat kiterjesztjük az Alaptörvénynek az alkotmányjogi panaszban hivatkozott valamennyi rendelkezésére, illetve arra, hogy azokat miért és mennyiben sértik a támadott bírói döntések.

Ennek megfelelően **az Alaptörvény-ellenességet a következő tényezők és összefüggések támasztják alá:**

Az ügyben álláspontunk szerint az Alaptörvény alábbi rendelkezései sérültek súlyosan:

- XXVIII. cikk (1) bek.: „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ... valamely perben a jogait és kötelezettségeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el*”.
- XXVIII. cikk(7) bek.: „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti*”.
- XXIV. cikk (1) bek.: „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni*”.

Az Alaptörvény XXIV. cikkéhez fűzött indokolás rögzíti, hogy a hatóság fogalmába tágabb értelemben minden jogalkalmazó szerv beletartozik, így a közigazgatási szervek mellett a bíróságok is, azzal, hogy ez utóbbiakra elsősorban az Alaptörvény XXVIII. cikkében garantált fair eljárás elve vonatkozik.

Az Alaptörvény XXVIII. cikke a bírósági eljárás olyan alkotmányos garanciáit biztosítja, mint (i) a tisztességes eljáráshoz való jog, a fair eljárás elve, (ii) a bírósághoz fordulás joga, (iii) a jogorvoslathoz való jog, melyek további részjogosítványokra bonthatók.

Bár a közigazgatási eljárások nem tartoznak a szűkebb értelemben vett polgári eljárások közé, az Alkotmánybíróság értelmezése alapján (39/1997. (VII.1.) AB határozat) mégis alkalmazandó ezekre is az alapjog.

Az Alkotmánybíróság tisztességes eljáráshoz való jogra vonatkozó gyakorlata rendkívül szerteágazó, és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt szabály értelmezésekor – az Alkotmánnyal fennálló tartalom és kontextuális egyezés okán – az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III.1.) AB határozatban irányadónak tekintette a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joggal kapcsolatban kimunkált korábbi alkotmánybírósági gyakorlatot (7/2013. (III.1.) AB határozat indokolás (24)). Ennek következtében az Alkotmánybíróság korábbi határozataiban szereplő érvek és megállapítások alkalmazhatóságának az Alaptörvény hatálya alatt sincs akadálya.

Az Alkotmánybíróság határozataiban konzekvensen végigvonuló és kimunkált alkotmányos mérce szerint a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárásjogi garanciák

érvényesülését is felöleli, és ennél fogva egy olyan minőséget jelent, melyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni.

Ebből következően valamennyi részletszabály megalkotásának dacára, vagy akár részletszabályok hiánya miatt is lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan, azaz nem tisztességes.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja az Alkotmány alaptörvényszövegben kifejezetten nem nevesített **bírósághoz való** jog valamennyi feltételét is.

Az Alkotmánybíróság értelmezésében a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a **hatékony bírói jogvédelem követelménye**.

Ez az Alkotmánybíróság konzekvens értelmezésében azt jelenti, hogy a jogi szabályozással szemben kifejezett és nem mellőzhető alkotmányos igény, hogy a perbevitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen.

Önmagában ugyanis a bírói út igénybevételének formális biztosítása nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést.

Mindez azt jelenti, hogy a tisztességes eljárás követelménye szükségképpen magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is, ami pedig attól függ, hogy az eljárási szabályok értelmében és az adott bíróságok jogértelmezése szerint a **bíróság mit vizsgálhat felül**.

A közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálata tekintetében a korábbi Alkotmány 50. § (2) bekezdése és az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdés *b)* pontja, a jogorvoslathoz való jog tekintetében pedig a korábbi Alkotmány 57. § (1) és (5) bekezdése, illetve az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése tartalmilag azonosan rendelkeznek.

Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata a közigazgatás törvény alá rendelését olyan jogállami követelménynek tekinti, amelyet a bíróságoknak kell biztosítaniuk a közigazgatási határozatok törvényességének ellenőrzése során. Ennek keretében figyelemmel kell lenni arra is hogy „*a közigazgatás törvény alá rendeltségének követelménye kiterjed „a közigazgatási szervek minden olyan aktusára, melyben a közigazgatás a címzettek alapjogait érintő döntést hoz.”* [8/2001. (II. 18.) AB határozat, ABH 2011, 49, 79.].

Ez következik közvetlenül az **Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdésének b) pontja alapján is**, amely a közigazgatási határozatok törvényességének ellenőrzését a bíróság feladatákként határozza meg

Jelen ügyben az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő jogaink, és azon belül a hatékony bírói jogvédelem követelménye, továbbá az Alaptörvény XXVIII. Cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogunk alapvetően az által sérült, hogy az eljáró bíróságok ez irányú törvényi kötelezettségük ellenére **érdemben nem is vizsgálták kérelmünket**, hanem a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság érdemi vizsgálat nélkül elutasította a sérelmezett végzésével kérelmünket, míg a Kúria szintén az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) és (7) bekezdéseibe ütköző módon hivatalból elutasította felülvizsgálati kérelmünket, egyetértve a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság Alaptörvényt sértő álláspontjával.

Álláspontunk szerint a sérelmezett bírói döntések azért ellentétesek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben foglaltakkal, mivel **nem biztosították számunkra a hatékony bírói jogvédelem követelményét**, és Alaptörvény-ellenesen úgy ítélték meg, hogy nem vizsgálhatják felül a Gazdasági Versenyhivatal érdemi döntést tartalmazó, de nem jogorvoslattal támadható formában kiadott, tájékoztató levélnek álcázott, de valójában kérelmünket elutasító közigazgatási aktusát, ezáltal **az eljáró bíróságok kiüresítették a jogorvoslathoz való jogunkat**.

A **tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslathoz való jogunkkal kapcsolatos**, annak lényegi tartalmát érintő követelmények az alábbiak miatt nem teljesültek:

- A Gazdasági Versenyhivatal Vj/65-474/2012 iktatószámú, tájékoztató levélnek nevezett átiratában arról értesített bennünket, hogy a Ket. 28/C. § (4) bekezdése alapján „*visszaélésszerűnek*” minősíti hozzá intézett tájékoztatáskérésünket, „*melyeket ugyanezen jogszabályhely alapján a GVH nem köteles teljesíteni*”, és nem is teljesített.
- Álláspontunk szerint a GVH átirata egyértelműen **közigazgatási döntést (aktust) tartalmaz**, mivel tájékoztatáskérés iránti kérelmünket – jövőbeli kérelmeinkre is kiterjedően – elutasítja.
- Erre figyelemmel kértük a GVH-t, hogy a Ket. 33. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően legkésőbb 8 napon belül **gondoskodjon döntésének végzésbe foglalásáról**, és szabályszerű közléséről, vagyis arra kértük, hogy teljesítsen egy eljárási cselekményt, foglalja alakszerű végzésbe az általa meghozott döntését.
- Mivel **ennek nem tett eleget**, ezért a Knp. 2. §-ában foglaltak alapján 2015. október 16-án „*eljárási cselekmény lefolytatására kötelezés iránti kérelmet*” terjesztettünk elő a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál.
- Kérelmünk az alábbi volt: a bíróság kötelezze a GVH-t arra, hogy a Vj/65-474/2012 számú átiratában közölt „*tájékoztatáskéréseinket elutasító döntését foglalja végzésbe a Ket. 71. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségének eleget téve, és azt végzés formájában közölje velünk*”.
- A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ezen, a **kifejezetten a Knp. 2. § (1) bekezdése szerinti kérelmünket** a tisztességes eljáráshoz való jogunkat, a hatékony bírói jogvédelem követelményét, és a jogorvoslathoz való jogunkat is súlyosan sértve, vagyis az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1), (7) bekezdéseibe ütköző módon**, a Pp. 3. § (2) bekezdésében foglaltakra hivatkozással **önkéntesen átminősítette a Knp. 3. §-a szerinti „közigazgatási végzés bírósági felülvizsgálata” iránti kérelemnek**, arra hivatkozva, hogy álláspontja szerint tartalmilag a GVH eljárási cselekmény, vagyis elutasító döntése végzésbe foglalására kötelezése iránti kérelmünk az átirat mint végzés bírósági felülvizsgálata iránti kérelemnek tekintendő, mellyel szemben viszont formailag már meg tudja tagadni a bírósághoz fordulás jogát az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1), (7) bekezdéseit súlyosan sértő módon.

Az által, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság nem tisztességes eljárásban, és nem tisztességes módon átlépett az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben foglalt tisztességes eljáráshoz való jogunkon, és a jogorvoslathoz való jogunkon, **a GVH átiratát önkényesen úgy tekintette, mintha az érdemi döntést nem tartalmazna, és azt mint végzést kívántuk volna megtámadni a Knp. 3. §-a szerinti eljárásban.**

Erre már formálisan azt lehetett mondani, hogy a GVH átirata nem minősül hatósági döntésnek, ezért annak bírósági felülvizsgálata a Ket. 109. § (1) bekezdése alapján kizárt, és erre figyelemmel érdemi vizsgálat nélkül el tudta utasítani az egyébként **nem** közigazgatási végzés felülvizsgálata iránti kérelmünket, hanem a GVH mint közigazgatási hatóság eljárás lefolytatására – azaz elutasító közigazgatási döntésének végzésbe foglalására – kötelezése iránti kérelmünket.

A jogerős végzés önmagával is ellentmond, hiszen indokolásának 3. oldalán arra az álláspontra helyezkedik, hogy a Gazdasági Versenyhivatal átirata érdemi döntést nem tartalmaz, de ugyanakkor kérelmünket a Knp. 3. §-a szerinti kérelemnek, azaz közigazgatási végzés bírósági felülvizsgálata iránti kérelemnek minősíti, mely viszont feltételez egy közigazgatási végzést, mi pedig a másik típusú eljárást épp ennek a hiánya miatt indítottuk.

Álláspontunk szerint **semmilyen elemében nem lehet tisztességes** a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság azon – a Kúria által helyénvalónak minősített - eljárása, mely a jogi képviselővel eljáró fél szabályszerűen, jogszabályi hivatkozásokkal előadott kérelmét **átminősíti** egy másik olyan kérelemmé, melynek elutasítására jogszabályi lehetősége van, bár azt senki nem terjesztette elő.

Az ilyen eljárás, mely a fél jogorvoslatot lehetővé tevő eljárás lefolytatására irányuló egyértelmű kérelmét **átminősíti** egy más - jogorvoslatot lehetővé **nem** tevő eljárásra irányuló - kérelemmé, önmagában ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal, nem biztosítja az eljárásjogi garanciák érvényesítését, és nem felel meg a tisztességes eljárás (fair trial) alkotmányos követelményének, továbbá sérti és kiüresíti a jogorvoslathoz, méginkább a hatékony jogorvoslathoz való, az Alaptörvény XVIII. Cikk (7) bekezdésében biztosított jogunkat.

Ráadásul így sérül a hatékony bírói jogvédelem követelménye is, vagyis az, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthesse, hiszen **kérelmünket e jogellenes átminősítés folytán érdemi vizsgálat nélkül utasította el** a sérelmezett 32.Kpk.46.474/2015 sorszámú végzésével a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság.

E bírói út tehát csak formális volt, és nem elégítette ki a hatékony bírói jogvédelemmel kapcsolatos azon alkotmányos igényt, mely szerint a perbevitt jogokról a bíróság érdemben dönthesse.

A bírósági eljárás kifejezetten formális volt, és egy olyan mederbe terelte e **súlyosan Alaptörvény-ellenes jogértelmezéssel** az eljárást, melyet ugyancsak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseibe ütközően a Kúria sem oldott fel, hiszen felülvizsgálati kérelmünket hivatalból elutasította, arra hivatkozással, hogy az nem volt a Knp. 2. §-a szerinti kérelemnek tekinthető, és azt a senki által nem kért Knp. 3. §-a szerinti nemperes eljárásban bírálta el, megállapítva, hogy a kérelem érdemi elbírálására nincs lehetőség.

Ennek indoka, hogy a Knp. 3. § (4) bekezdése szerint **a közigazgatási végzés bírósági felülvizsgálata iránti nemperes eljárástípusban a bíróság végzése ellen további jogorvoslatnak, így felülvizsgálati kérelemnek sincs helye**, ugyanakkor az általunk kért, Knp. 2. §-a szerinti eljárástípusban a Knp. 2. § (4) bekezdése szerint **a kérelem tárgyában hozott végzés ellen fellebbezésnek van helye, és a jogerős döntéssel szemben felülvizsgálati kérelmet is elő lehet terjeszteni. Ez tehát az alapjogsérelmünk lényege.**

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jogaink azáltal sérültek fentiekkel összefüggésben, hogy kérelmünk Alaptörvény-ellenes átminősítése folytán egy **olyan eljárástípusba kényszerítették bennünket az eljárási bíróságok**, ahol a közigazgatási bíróság végzésével szemben már **nincs helye semminemű további jogorvoslatnak**, míg az általunk választott eljárástípusban **e jogorvoslati lehetőség rendelkezésünkre állt volna.**

Az eljárási bíróságok eljárása tehát mind egészében, mind összhatásában, mind pedig részleteiben súlyosan és folytatólagosan megsértették az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései szerinti tisztességes eljáráshoz való jogunkat, és jogorvoslathoz való jogunkat, mivel **nem élhettünk hatékony és valós tartalmú jogorvoslattal egy olyan közigazgatási döntéssel szemben, mely jogunkat, jogos érdekünket sértette**, ugyanis az ellene kezdeményezett bírósági eljárásunkban kérelmünket érdemi vizsgálat nélkül elutasították, illetve felülvizsgálati kérelmünket hivatalból elutasították abból eredően, hogy eredeti és egyértelműen kifejezett jogorvoslati kérelmünket a tartalom szerinti elbírálás elvére hivatkozva **átminősítették olyan nem létező kérelemmé**, melyet formailag már érdemi vizsgálat nélkül el lehetett utasítani, de ezen elutasítás egyértelmű alapjogsérelmet valósított meg, hiszen alapjaiban sértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jogunkat, és ugyanezen cikk (7) bekezdése szerinti bírósághoz fordulás iránti jogunkat.

Azzal, hogy sem a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, sem pedig a Kúria mint felülvizsgálati bíróság nem tette lehetővé számunkra, hogy tisztességes eljárás keretében bírói úton köteleztethessük a Gazdasági Versenyhivatalt arra, hogy elutasító döntését foglalja végzésbe, és biztosítson jogorvoslati jogosultságot vele szemben, fontos eljárási alapelvek érvényesülését akadályozta meg (nem érvényesítette a Pp. 2. § (1) bekezdése szerint az eljárás tisztességes lefolytatásához való jogunkat, továbbá nem érvényesítette a Pp. 3. § (2) bekezdés első mondatában foglaltakat, mely szerint a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van, továbbá ezzel összefüggésben megsértette a Pp. 215. §-a szerinti

eljárási alapelvet is, ugyanis döntése túlterjeszkedett a kérelmünkön, illetve nem azt a kérelmet bírálta el, amit előterjesztettünk).

Mivel tehát az eljáró bíróságok a fenti fontos eljárás alapelvek érvényesülését megakadályozták, e követelmények megsértése egyben ellentétes az Alaptörvényben rögzített tisztességes eljáráshoz való jogunkkal, nem felel meg az ennek részét képező hatékony bírói jogvédelem követelményének, és egyben súlyosan sérti a bírósághoz fordulás iránti jogunkat, és az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jogunkat.

Az Alkotmánybíróság több döntésében kifejtette, hogy az Alaptörvény XXVIII. Cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jog olyan alkotmányos alapjog mely tárgyát tekintve a bírói illetőleg a hatósági döntésekre terjed ki, tartalmát tekintve pedig azt kívánja meg, hogy *„valamennyi az érintett jogát vagy jogos érdekét (helyzetét) érdemben befolyásoló...határozat felülvizsgálata érdekében legyen lehetőség más szervhez...fordulni. Az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására.”* (22/2013. AB határozat)

A jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan csak akkor lehet alkotmányosan kielégítő, ha a jogorvoslatot végző szerv ténylegesen megvizsgálja a kérelem érdemét.

Az Alkotmánybíróság több határozatában kifejtette, hogy egyértelmű a jogorvoslati jog és a tisztességes eljárás követelményének kapcsolata, hiszen azoknak a jogorvoslati eljárás során is érvényesülniük kell. *„Ha tehát az ügyben közvetett módon más alapjogi sérelem gyanúja is felmerül, a jogorvoslat akkor minősül hatékornak, ha a panaszolt alapjogi sérelem tekintetében a tényleges orvosolhatóság lehetősége fennáll és sor kerül a panaszolt sérelem érdemi felülvizsgálatára.”*(24/2015.(VII.7.)AB határozat)

Jelen esetben a panaszolt sérelmünk érdemi felülvizsgálatára egyáltalán nem került sor, mert Alaptörvény ellenes jogértelmezésükkel ezt a lehetőséget az eljáró bíróságok eleve elvonták és ezzel kiüresítették jogorvoslati jogunkat.

Az eljáró bíróságok tisztességtelen eljárásukkal a jogorvoslathoz való alapjogunk immanens elemének, az állított jogsérelem orvosolhatóságának a lehetőségét és érvényesülését zárták ki, amikor nem jogorvoslati kérelmünknek megfelelően vizsgálták meg a GVH döntéstartalmú átiratát és az azzal szemben előterjesztett kérelmünket. A Kúria felülvizsgálati végzése - a jogerős végzéssel egyezően – kiüresített a jogorvoslathoz való alapjogunkat azáltal, hogy a felülvizsgálati eljárás csak formális értelemben ment végbe, tartalmi felülvizsgálatra nem került sor, érdemi döntést nem hoztak az eljáró bíróságok.

Fentiekre figyelemmel kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy **állapítsa meg a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.II.37.114/2016/2 sorszámú végzésének, valamint az Abtv. 43.§ (4) bekezdése alapján a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 32.Kpk.46.474/2015/3 sorszámú jogerős végzésének Alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azokat.**

Kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy jelen beadványunkat a 2016. július 18-án érkezett alkotmányjogi panaszunk kiegészítésének illetve hiánypótlásának tekintse, és az eredetileg benyújtott panaszunkkal egységes egészként bírálja el.

Budapest, 2016. szeptember 6.

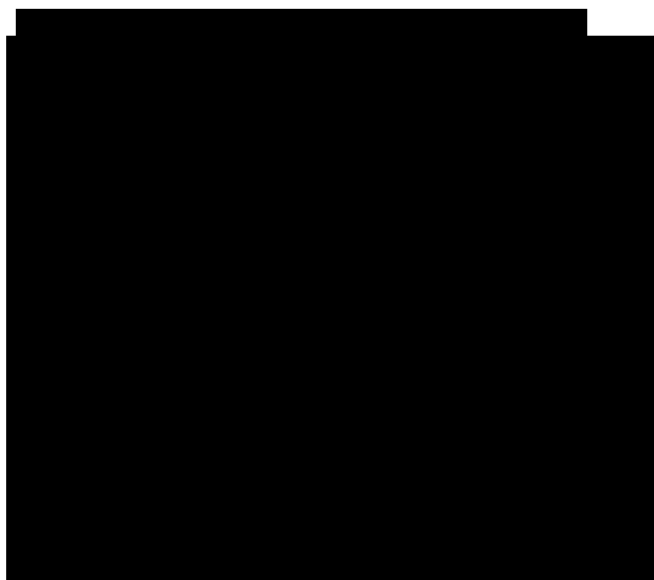
Tisztelettel

T.
Alkotmánybíróság!

Budapest

**hiánypótlása, alkotmányjogi panasz
iránti indítvány-kiegészítése**

a Gazdasági Versenyhivatal
(1054 Budapest, Alkotmány utca 5.)
kérelmezett

ellen indult nemperes eljárásban a
Kúria mint felülvizsgálati bíróság
Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi
Bíróság 32.Kpk.46.474/2015/3
sorszámú végzését helyben hagyó
Kfv.II.37.114/2016/2 sorszámú végzése
Alaptörvény-ellenességének
megállapítása és megsemmisítése iránti
IV/1330-1/2016 számú eljárásban.

Melléklet:

- Kfv.II.37.114/2016/2 sorszámú
végzés
- [redacted] a
- [redacted] b
- [redacted] S-

